

Шта је то "изборна воља"?

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 11 септембар 2012 20:21

Доследност у недоследности или доследна недоследност главне су ознаке нашег савременог политичког живота. Реч изговорена не само у време изборне кампање нема одавно више никакву озбиљну вредност и значај. Сам појам одговорности је изгубио сваки смисао и делотворност. Зато и живимо у разореној политичкој заједници у којој су морал и начелност прогнани из политичке сфере, а она је при томе претворена у најприземнију политичку пијацу на којој је све на продају. Да ли тако може да функционише политичка заједница која претендује да буде демократска и да баштини либералне и европске вредности.

Ако се након избора отворено и без икаквог зазора говори да су изборна обећања била само политички мамац за лаковерне бираче онда је сасвим логично да се недоследност претвара у основну покретачку снагу у нашим политичким трговинама и прекомпоновањима. Примера има напретек и свакодневно смо заплуснути одсуством елементарне начелности и доследности у вођењу политичких послова. Међутим, у стабилним и изграђеним демократијама изборна обећања имају своју не само политичку вредност. То смо се могли уверити на примеру председника Француске Ф. Оланда који трпи већ озбиљне критике у француској јавности јер стопа пореза од 75% за оне који зарађују преко милион евра и нове стопе од 45% за оне од преко 150.000 одложене су до јесени. У исто време минималне плате су повећане за симболичних 2 процента а то је био велики удар на синдикате и сиромашније слојеве. Али Ф. Оланд је испунио предизборно обећање да ће смањити председничку, премијерску и министарке плате. Али без обзира на то што је поштовао нека своја изборна обећања, опада подршка његовој владавини у француској јавности. У нашим политичким приликама изборна обећања трају колико и изборна кампања, а њихово испуњавање се сматра популизмом и демагогијом јер је једино важно да се након избора мора водити реална политика коју ретко ко помиње када се води изборна кампања.

Шта је то "изборна воља"?

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 11 септембар 2012 20:21

Зато ми и имамо неразвијену политичку културу и неделотворну јавност која није корективни фактор свакој власти. Очигледно је да се и сада тешко или готово никако не мења устаљени начин владавине у којем је партијски интерес основно и врховно начело наше политике коме је све подређено. Ту посебну улогу имају лидери странака који вођење политике сматрају искључиво као спровођење своје воље а не служење општем интересу и настојању да се испуњавају изборна обећања јер једино тако политика може имати легитимитет као озбиљна људска делатност. Зато је од посебног интереса начин како се на основу партијског договора врши прекомпоновање власти на локалном нивоу након формирања нове прекомпоноване коалиционе владе. Ту се посебно издвојио случај промене власти Новом Саду али је још индикативније на који начин се демонстрира политичка „доследност“ у Београду. Сама природа пропорционалног изборног система јасно показује да је изборна воља грађана у ствари оличена у договору представника страначких листа и одборника који су сада власници својих мандата.

Позивати се на велике изборне победе губи смисао пред неумољивом страначком рачуницом и њиховим „принципијелним“ договорима да се власт на локалном нивоу саобрази новоуспостављеној већини у републичком парламенту. Толико вреди изборна воља грађана. И то су доследне консеквенце садашњег изборног система који отвара могућност за најчудесније страначке трговине и одборничке комбинације. Али у овом таласу прекомпоновања и рушења већ успостављених локалних органа власти веома је индикативно на који начин се брани став да Београд треба да буде изван овог процеса промена власти у Србији.

У том смислу много говори изјава Александра Вучића који очигледно сматра да искључиво од његове воље зависи ко ће бити градоначелник Београда, пренебрегавајући ноторну чињеницу да је он био само носилац листе и кандидат за градског одборника. При томе је он напрасно заборавио све своје жестоке изборне тираде о катастрофалној и пљачкашкој владавини градоначелника Београда Драгана Ђиласа и резолутан захтев да он буде смењен. Сада он на питање новинара да ли то значи да остаје при томе да Драган Ђилас не треба да буде смењен. “Ниједног тренутка нисам говорио ни да ни не, никада то нисам на такав начин рекао. Ја сам рекао само да не могу да будем градоначелник, јер се зна како су људи у Београду гласали“. Заиста узорно испољена политичка доследност, али она је то само привидно, јер је јасно да су у питању важнији партијски и политички интереси а не већинска изборна бирачка воља која се не поштује у другим градовима.

Шта је то "изборна воља"?

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 11 септембар 2012 20:21

